

- 1 Hvem elsker jeg høiest paa denne jord?
 ja, det er nok dig det, mor!
 Du som mig vugged i søvn paa dit Tang,
 mens du dine gladeste viser sang.
 Nei, aldrig jeg glemmer dig, mor.
- 2 Hvem er vel min sandeste ven, paa jord
 ja, det er nok dig det, mor!
 Som ofte hur trykket mig om til dit Byst
 og lert mig at bede saa stille og tryk.
 O, aldrig jeg glemmer dig, mor.
- 3 Hvem var det, som delte min sorg og min nød:
 ja, det var nok dig, det mor!
 Du gav mig den sidste smule af Brød,
 saa Gubben din skulde bli frisk og rød.
 Nei, aldrig jeg glemmer dig, mor.

5

Hvem er det jeg skylder alt godt paa jord?
jo det er bliv nok dig det, mor!
og aldrig, nei aldrig med Sølv eller guld
- selv om jeg havde en verden fuld -
betale jeg kunde dig, mor.